

Opory treťoligového A-družstva. Zľava Miroslav Mažári, Tibor Demenčík, Matej Blcháč.

sa podieľali Lubomír Šlauka, Stanislav Wosiňski, Tibor Demenčík, Vladimír Šlauka, Ján Beťko, Pavol Demenčík, Jozef Gejdoš, Jaroslav Havel, Stanislav Mráz, Vladimír Žiaran. Začiatky sú vždy náročné a hráči museli popracovať na technike hry a iných činnostiach. Hneď v sezóne 1997/1998 sme začali organizovať dva turnaje pre našich spoluobčanov. Vianočný turnaj dvojhier i Veľkonočný turnaj štvorhier sa hrali v kategóriách registrovaných a neregistrovaných. Hlavným zámerom oboch podujatí bolo vzbudiť záujem verejnosti o stolný tenis a pritiahnúť do kolektívu ďalších potenciálnych hráčov. Náš zámer sa vydaril a v ročníku 1998/1999 sme do súťaže prihlásili B-družstvo a jeho hráči výkonnostne rástli. V jubilejnom roku 2000 sme založili „céčko“, ktorého úlohou je pripravovať hráčov pre A a B-mužstvo. Tu dostávajú priestor ďalší mladí hráči a predovšetkým žiaci, ktorí majú o pingpong záujem.“

V sezóne 2002/2003 skončilo ilanovské „áčko“ na 2. mieste V. ligy, ktorá bola vtedy najvyššou súťažou okresu Liptovský Mikuláš.

Jadro úspešného kolektívu tvorili Tibor Demenčík, Milan Šuna, Vladimír Žiaran a Stanislav Wosiňski. Ďalšie dve družstvá pôsobili v VI. lige. V nej skončilo B-družstvo šieste a „béčko“ obsadilo 8. priečku. Za „béčko“ hrávali Milan Gejdoš, Milan Mikuláš, Ivan Martiak, Jozef Kubo, Vladimír Šlauka, Ján Beťko a Lubomír Šlauka. V C-tíme pôsobili Jaroslav Havel, Matúš Droppa, Dušan Kubo, Ladislav Trnka, Vladimír Stankoviansky, Štefan Pavlov, Pavol Demenčík.

„Dlhodobejším cieľom oddielu bolo, aby A-mužstvo účinkovalo vo štvrtnej lige, „béčko“ v piatej a C-mužstvo v šiestej lige. Verili sme, že sa tieto ciele uskutočnia. Koncom roku 2003 sme upriamili pozornosť na deti. Spočiatku hrali mladí bez odborného vedenia, pretože sme jednoducho nemali nikoho, kto by sa im venoval a ani sme nevedeli, či onedlho s pingpongom neskončia. Počas zimy sme zistili, že ich záujem o stolný tenis neustáva a začali sme sa im venovať aj po odbornej stránke, aby napredovali aj technicky. K rozvoju mládežníckeho stolného tenisu nám pomohol stolnotenisový tréner – robot, ktorý sme zakúpili zo sponzorských peňazí a od začiatku roku 2004 sme ho už počas tréningov využívali. Naša snaha vyvrcholila v sezóne 2004/2005, keď sme prihlásili družstvo žiakov do súťaže. Práca s mládežou sa vyplatila a tak sme niekoľkých nádejných žiakov zaradili do tréningového procesu dospelých. V spomenutej sezóne postúpilo „áčko“ po troch rokoch snaženia do V. ligy, ktorá je od ročníka 2005/2006 najvyššou súťažou okresu Liptovský Mikuláš a Ružomberok. Dovtedy hrala smotánka Liptova vo IV. lige, no po vzniku novej krajskej IV. ligy, sa premenovala na V. ligu. Štvrtá liga je od sezóny 2005/2006 súťažou, kde pôsobia najlepšie celky Liptova a Oravy. Po vzniku tejto súťaže sa zmenili i názvy súťaží oboch lip-tovských okresov. Vráťim sa k situácii v Ilanove. Keďže záujemcov, ktorí chceli hrať, neustále pribúdalo, v ročníku 2005/2006 sme do najnižšej súťaže prihlásili D-tím. Ten sme založili hlavne preto, aby

zbytočne veľa hráčov neostávalo na lavičke a neboli len náhradníkmi. Od „dávka“, ktoré medzičasom zaniklo, sme očakávali len to, aby účinkovalo v dlhodobej súťaži a aby mladí robili prvé kroky v súťažiach dospelých bez stresu, že musia bodovať, lebo ináč si nezahrajú. A-družstvo skončilo vtedy ako nováčik piatej ligy na vynikajúcej 3. pozícii. Postupom času sa „áčko“ prebojovalo do IV. ligy, ktorú sme v ročníku 2018/2019 vyhrali a postúpili sme do elitnej súťaže nášho kraja, kde sme v minulom ročníku 2019/2020 obsadili 9. pozíciu, čím sme splnili náš cieľ, ktorým bola záchrana v III. lige. Rezerva skončila v 9-člennej VI. lige OSTZ Liptovský Mikuláš na 7. mieste a „céčko“ bolo v I. triede, kde hralo dvanásť tímov, jedenáste.“

Uplynulú sezónu 2019/2020 odohralo Ilanovo A väčšinou v zložení Miroslav Mažári, Vladimír Stankoviansky, Matej Blcháč a Tibor Demenčík, ktorý je zároveň hrajúcim vedúcim tímu.

Hrajúcim šéfom B-mužstva je Vladimír Žiaran, jeho jednotkou zasa Ivan Zúbek. Do základu rezervy patrili tiež Stanislav Motrinec, Milan Gejdoš a Milan Komendák ml.

„Céčko“ vedie naďalej Dušan Kubo. Spolu s ním sú v kádri Vladimír Šlauka, Ivan Martiak, Ján Beťko, Michal Marušiak, Stanislav Wosiňski a v novej sezóne pribudne Peter Fekete a Milan Šlauka.

Členovia stolnotenisového oddielu z Ilanova dosiahli viacero pozoruhodných výsledkov nielen v kolektívnych súťažiach, ale i na turnajoch jednotlivcov. Výnimočné sú najmä výsledky Tibora Demenčíka a Miroslava Mažáriho, dvoch opôr A-mužstva. Tibor Demenčík veľmi rád spomína na šampionát okresu Liptovský Mikuláš, ktorý usporiadali 24. februára 2019 v Závažnej Porube, kde vyhral dvojhra a s Miroslavom Mažárim boli tretí vo štvorhre. Zohratá dvojica má na svojom konte aj ďalšie cenné výsledky. Ilanovskí lídri skončili na najvyššom stupienku v roku 2015, keď ovládli štvorhru na majstrovstvách okresu v Liptovskom Hrádku, rok predtým obsadili 3. priečku a v rokoch 2016 a 2018 skončili na 2. pozíciách.

*Juraj Švento
foto archív klubu*

Mildeho memoriál: triumfy Valucha a (ako inak) Sitaka s Rakovom

Stolnotenisový Mildeho memoriál je druhým najstarším podujatím v tomto športovom odvetví na Slovensku a zároveň patrí k najexcelentnejším u nás. V prvú septembrovú sobotu sa v Koniarni uskutočnil už 55. ročník a opäť raz priniesol nádherné predstavenie pre vyznavačov hry s najmenšou loptičkou. Organizátorom z ružomerského klubu stolného tenisu na čele s Mariánom Bystričanom a Daliborom Jahodom sa tak podaril malý zázrak, keď ani v čase silno determinujúcom koronavírusom nepodliezli latku kvality podujatia z predchádzajúcich rokov ani o centimeter. A zároveň dokázali do mesta pod Čebraťom pritiahnúť aj hojný počet štartujúcich – osemdesiat, čo bolo zhruba raz toľko, ako na úvodnom „podniku“ Slovenského pohára v Prešove.

Víťazom dvojhry sa stal Alexander Valuch, čím potvrdil „pavúkové“ nasadenie, v ktorom figuroval ako jednotka. Odchovanec MŠK Kysucké Nové Mesto, v súčasnosti hráč nemeckého TSG Kaiserslautern, zdolal vo finále Andreja Sitaka, Ukrajinca v službách nemeckého Donsdorfu, 3:1 na sety. „V tomto roku som pre výluky odohral dosiaľ iba štyri turnaje, ružomerská pozvánka mi teda prišla vhod, aby som sa čo najlepšie rozohral. Zišla sa tu vynikajúca konkurencia, čo mi v tomto smere hralo do karát. Rozhodujúci súboj proti Andrejovi ma dokonale preveril. Poznám sa veľmi dobre, za stolom sa už nemáme čím prekvapiť, takéto zápasy sú potom o to ťažšie. Z víťazstva mám, samozrejme, radosť. Z Ružomberka odchádzam

s peknými pocitmi, tento turnaj má po každej stránke vynikajúcu úroveň,“ vyslovil sa 24-ročný slovenský reprezentant, ktorý v republikovom rebríčku dvojhry figuruje na tretej priečke.

Valuch oblieka dres tretiebundesligového Kaiserslauternu druhú sezónu, predtým si štyri súťažné ročníky odkrútil v druhej najvyššej nemeckej súťaži v klube Bad Homburg. „Táto zahraničná misia mi dáva veľa, určite som sa výkonnostne výrazne zlepšil. Aj tretia Bundesliga je veľmi náročná, je v nej množstvo skvelých hráčov z celého sveta. Jej kvalita sa so slovenskou extraligou ani len nedá porovnať,“ doplnil Valuch, v zbierke ktorého sa najviac vyníma zlatá medaila z majstrovstiev Európy do 21 rokov vo štvorhre, ktorú pred dvomi rokmi v Soči vybojoval spoločne s Dánom Andersom Lindom.

Z ružomerských hráčov sa najďalej dostal Andrej Kaššaj, v osemfinále ho zastavil Tomáš Kopányi, slovenský stolný tenista hrajúci za TJ Agrotec Hustopeče, podľahol mu 1:3.

Hlavný rozhodca turnaja Marián Bystričan si už pred jeho začiatkom mohol do výsledkovej listiny ako víťazov súťaže družstiev napísať dve mená: Andrej Sitak a Valerij Rakov. Nezmyslil by sa. Ukrajinská „nerozlučná“ dvojica naozaj triumfovala, na Mildeho memoriáli sa tak stalo už po šiestykrát. V ostatnom prípade na ich raketách vo finále zostali Adam Brat (MSK Malacky) a Peter Turček (Pedagóg České Budějovice) po výsledku 2:0 na zápasy.

Pavol Svrček